

práva rozhoduje jen žalobou uplatňovaný nárok a jeho označení, nikoli však obsah žaloby, jejíž zkoumati jest vyhraženo teprve jednání ve věci samé.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu poukázav k důvodům rekursního soudu.

Čís. 9497.

Požívá-li vymáhaná pohledávka na nemovitosti zákonného zástavního práva, může k jeho realizaci i po vyhlášení úpadku býti povolena vnucená dražba.

(Rozh. ze dne 30. prosince 1929, R I 996/29.)

S o u d p r v é s t o l i c e povolil k návrhu Okresní nemocenské pojišťovny exekuci vnucenou dražbou nemovitosti. R e k u r s n í s o u d exekuční návrh zamítl. D ů v o d y: Vymáhající strana domáhá se na základě platebních výměrů, opatřených doložkou vykonatelnosti, vnucenou dražbou nemovitosti uspokojení svých nároků na zaplacení pojistného nemocenského, invalidního a starobního pojištění za příspěvkové období od 1. ledna do 17. srpna 1929 jí dluhovaného, bez ohledu na to, že na jmění Josefa Š-a byl usnesením krajského soudu ze dne 17. srpna 1929 K 15/29 vyhlášen úpadek. Tento postup, pokud se týče návrh vymáhající strany nemá však opory v zákoně. Pojistné, o něž tu jde, požívá sice podle § 173 zákona ze dne 9. října 1924, čís. 221 sb. z. a n. o pojištění zaměstnanců pro případ onemocnění, invalidity a stárí i s příslušenstvím v řízení exekučním, konkursním a vyrovnacím přednostního práva nedoplatků daní a veřejných dávek. Týmž zákonem jest v § 175 ustanoveno dále, že pojistné příspěvky s úroky lze vymáhati soudní exekucí na základě příslušných vykonatelných platebních výměrů. Z těchto zákonných předpisů a hledíc k § 265 zákona o přímých daních ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n. stanovícimu, že nedoplatky na dani výdělkové s přísl., jež se staly splatnými v posledních dvou letech, čítajíc zpět ode dne exekučního prodeje (udělení příklepu) zavázaného objektu, nebo ode dne povolení vnucené správy, zatěžující i bez knihovního zápisu nemovitosti, sloužící výhradně neb převážně provozování výdělečného podniku dani podrobeného a majiteli těchto nemovitostí patřícího, zákonným právem zástavním, majícím přednost přede všemi knihovními pohledávkami — odvozuje vymáhající strana oprávněnost svého návrhu. Než přehlíží, že v úvahu přicházející nemovitosti nepřestávají býti majetkem povinné strany, v úpadku již dávno před podáním návrhu se nacházející, a že v důsledku toho náleží do úpadkové podstaty povinné strany. Poněvadž § 10 konk. řádu výslovně stanoví, že po prohlášení úpadku nemůže býti proti úpadci na věcech, náležejících do úpadkové podstaty, nabyto soudcovského práva zástavního nebo uspokojovacího (§ 134 ex. ř.) a

návrh vymáhající strany ani s hlediska jiného zákonného předpisu není odůvodněn, bylo stížnosti správce úpadkové podstaty vyhověti.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Rekursní soud odůvodňuje zamítavé rozhodnutí ustanovením § 10 konkursního řádu, že po prohlášení úpadku nemůže být proti úpadci na věcech náležejících do úpadkové podstaty nabyto soudcovského práva zástavního nebo uspokojovacího, k čemuž dodává, že návrh vymáhající věřitelky není odůvodněn ani s hlediska jiného zákonného předpisu — jehož však neuvádí. S tímto odůvodněním nelze vystačiti, právní názor napadeného usnesení je pochybený. Rekursní soud správně rozpoznává, že vymáhaná pohledávka požívá na nemovitostech, o které jde, zákonného práva zástavního. Pouze jest ještě dodati, že podle exekučních titulů ke spisům připojených vymáhaná pohledávka vznikla a stala se vykonatelnou před prohlášením úpadku na úpadcovo jmění, podle výpisu z pozemkové knihy dne 18. srpna 1929 v pozemkové knize poznamenaným. Vymáhající věřitelka tedy uplatňuje exekucním návrhem zákonné zástavní právo jako oddělná věřitelka (srov. § 48 konk. řádu) na předmětech zvláštní podstaty, na kterých jí toto zákonné právo zástavní pro vymáhanou pohledávku přísluší. Podle § 11 (1) konk. řádu nejsou prohlášením úpadku dotčena práva na oddělené uspokojení. Je-li tu tedy pro nárok zákonné právo oddělovací, může k jeho realizaci i po prohlášení úpadku býti povolena vnučená dražba (§§ 10, 12 a 13 konk. řádu). Tomu není na závalu ustanovení druhého odstavce § 11 konk. řádu, týkající se jen exekucí povolených na základě oddělných práv, nabytých již před prohlášením úpadku, aniž je tomu v tomto případě na závalu v § 12 stanovená výjimka ze zásady § 11 (1), která se týká samotné jsoucnosti oddělných práv, nabytých v posledních šedesáti dnech před vyhlášením úpadku, neboť podle tohoto ustanovení zanikají jen oddělná práva nabytá exekucí, nikoli také smlouvou, nebo podle zákona. Posléze tomu není na závalu ustanovení § 13 konk. řádu, týkající se jen vkladů a záznamů, nikoliv též poznámek nařízených v dražebním řízení (§§ 134 (2), 173 (1), 183 (3), 186 (3), 199 ex. řádu). Správnost tohoto právního názoru potvrzuje i ustanovení § 49 (2) konk. řádu, podle kterého »o pořadí nároků, které mají býti uspokojeny ze zvláštních podstat, platí při veškerých zcizeních v úpadku ustanovení exekučního řádu«. Pamětní spis str. 49 praví v protívě k ustanovením §§ 31 až 41 starého konkursního řádu: »Nyní už je to zcela zbytečné, poněvadž s oddělnými věřiteli jest za úpadku nakládati stejně, jako kdyby úpadku vůbec nebylo« — čímž právě je zdůrazněna stezejší zásada § 11 (1) konk. řádu již podle doslovu tohoto zákona. Když tedy soud první stolice za tohoto stavu povolil dražbu, nelze mu vytýkati pochybení právní, proto bylo důvodnému dovolacímu rekursu vyhověti a rozhodnutí změnou napadeného usnesení, jak se stalo.